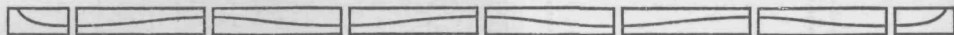

rentov god z mnogoterimi burkami in vesellicami. Kakor hitro je sneg skopnel, so sežgali podobe boginje Morane od veselja, da je konec njenemu vladanju, t. j. da je konec zime; obenem pa so v svečanih obhodih podobo boginje Vesne nosili okolo. Potem šele je bil pravi pomladanski praznik, ki so ga začeli s ponočnimi igrami na grobih svojih rajnikih. Poleti o kresu je bil god Solнца in Ognja, ki so jima na čast po holmcih in gorah zažigali grmade ali krese. To so bili največji prazniki starih Slovanov, ki so pa razen teh imeli še mnogo manjših.

Slovanski maliki so bili navadno velikanske postave ter so imeli več glav in drugih členov, ki so izražali nadčloveške njihove telesne in duševne moči. Tako n. pr. so Triglava kot gospodarja treh kraljestev — zemlje, morja in zraka — delali s tremi glavami in zagrnjenim obličjem. Svetovit je imel glavo s štirimi obrazi, ki so bili obrnjeni na štiri strani sveta, da je mogel pregledovati stvarjenje in početje vsega človeškega rodu.

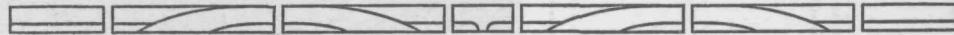

Večerna.

*Oj, tam za goro
kot zrcalo
je nekaj svetlo
zamigljalo —
večernica . . .
A tja v polje
meglica je
natihoma
priplavala,*

*da škrjančki
zdaj zaspančki
sred žitnih tal
podremali so —
in nad vasjo
tja mimo koč
iz lin pozdrav gre:
Lahko noč! . . .*

Tone Rakovčan.

Kralj Matjaž.

*Naj pride zima, zima huda,
naj burja mimo okna gre —
jaz spal bom v kajbici v kožuhu
kot kralj Matjaž tam sred goré.*

*In sanjal sanje bom prijetne
o krasnih solnčnih, mladih dneh,
bo čista radost v srcu mojem,
in lica rožna krožil smeh.*

*Pa čakal pisano bom ptičko,
da mi pred okno prileti,
odpre svoj kljunček pa zapoje:
„Ej, zunaj vse že zeleni! . . .“*

Tone Rakovčan.

Ali se posreči?